

FRANC KAFKA - PRIPOVETKE

(po Ronaldu Grayu, Wilhelmu Emrichu i Walteru Biemelu)

Nemacki Jevrejin rodjen 1888. u Pragu, umro 1924.

Prve objavljene price za vreme studentskih dana, a prva zbirka tek sa 30 godina. Od svih njegovih radova (6 tomova Sabranih dela), ne uključujući tu i rukopise konfiskovane posle njegove smrti ili unistene od strane Gestapoa ili one koje je po njegovom zahtevu spalila Dora Diamant, sam je Kafka na izdavanje dao nekih 40-ak kratkih prica – ili manje od 200 strana. On je cak od Maxa Broda zahtyevao da uništi sva njegova dela. U stvafari on je htio da se izdaju samo *Presuda*, *The Stoker*, *Metamorfoza*, *U kaznjenickoj koloniji* i *Umetnik u gladovanju*. Vecim delovima i ovih prica cesto je bio nezadovoljan sto se vidi iz dnevnika.

Sa stampanjem je poceo uglavnom na nagovor Maxa Broda, dok je pocinjao studije na Univerzitetu u Pragu.. Vrlo malo od toga je ostalo. Najveci broj tih ranih prica je Kafka nameravao da ucini delom romana, sa nekim je tako i bilo. Objavljuje po casopisima.

Prva pripovedacka zbirka – *Meditacije* iz 1912. Vec ovde vidimo neke od njegovih kasnijih tema. Recimo, *The Children on the Highroad*, motiv detronizacije herojskog. Pripovedac koji zeli da legne i da umre – kao posle Jozef K.

Opis bitke i *Wedding Preparations in the Country* vec imaju kafkijansku atmosferu, obskurnu i morbidnu, ali je stil vrlo staromodan. U stvari ove su price, kako izgleda, piosane bez pazljive revizije. One su poglavito jednodimenzionalne i daleko od interesantnosti njegovih kasnijih radova.

Poslednji deo – prica *Nesreca*, gde narator prica sa duhom koji se materijalizuje, svojim tonom izbegava bilo kakvu simpatiju sa citaocem.

U stvari, najvaznija tema ove zbirke, koja direktno vodi do *Procesa* i *Zamka* je preteran osećaj sopstvene vaznosti, koji je ili potisnuto razocarenje koje se tako sveti (cesto prikazano stavljanjem prsta na obrvu u znak zamislenosti) ili euforично osećanje bliskosti i povezanosti sa celim svetom (iz fantastike poznato kao pandeterminizam) cesto simbolicno predstavljeno sirokim otvaranjem prozora, kao neksa vrsta izbegavanja suzenosti koju lik nameće samom sebi. Mogucnost bega iz upadanja u samopostovanje naznacena je u prici *A Wish to Be a Red Indian*: nestajanje u nerealnom je resenje. Nema nikakve garancije za buducu egzistenciju, liku se ostavlja samo toliko prostora da moze da izadje jedva iz svojih vrtloga, a sve to je dato kroz ironiju i humor.

Ima i sasvim drukcijih u Meditacijama. Pitanje mogusnosti nadprirodnog mira i smirenja. Zudnja za mirom – nekad sitnoburzoaska. Gregor Samsa u *Preobrazaju* tako dozivljava kad njegova sestra svira violinu.

Meditacije imaju samo 20-ak strana. Vecina dela pisana je pod uticajem njegove veridbe sa Felice Bauer, koja je i kasnije posluzila keo inspiracije za mnoge likove, i sa kojom je Kafka imao nekoliko veridni i raskida. Mnogo pisama.

Najbolja prica iz te rane faze je *Presuda*, pisana je 1912. za jednu noc. Ona je i formalno najdovrsenija i pokazuje mnoge odlike kasnijih dela. Prva je i u nizu prica koje se zavrsavaju junakovom smrcu. U isto vreme pise i veliki deo romana *Amerika*. Malo kasnije nastala je i prica *Preobrazaj* (krajem 1912, pisana tri nedelje), najduza kompletirana koju je Kafka ikada napisao.

Interpretacija koju nudi Ronald Gray ikazuje na to da je autobiografski elemenat *Presude* vrlo ocigledan : cak i glavna junakinja, Frida Brandenfeld ima inicijale Felise Bauer, kao i Frojlajn Birnstner iz Procesa. Ime glavnog junaka, Georga Bendemana ima veze sa Kafkinim imenom , kako je sam autor pisao./Bende ima isti raspored suglasnika i samoglasnika kao i Kafka).

Cela prica izgleda kao nocna mora, iako nema upliva natprirodnog, vec samo kad se prema tekstu odnosimo uz pomoc svesnog, razumskog uma ostaje nesto obskurnog viska. Georgov prijatelj, kojem ovaj upravo završava pismo, zivi u kompletnoj izolaciji u Petergoru i on je vezivno tkivo price. Georg je oklevao da prijatelju kaze za svoju veridbu, pa ide u ocevu sobu da se posavetuje sa njim. Ono sto posle toga vodi pricu to je oceva sumnje da prijatelj uopste postoji. Otac priznaje da je taj Georgov prijatelj bio sve vreme kao njegov sin i i on raskrinkava Georga kao laznog prijatelja i potpunog sebicnjaka koji sad samo hoce da se pohvali prijatelju a inace ga za njega nije briga. Otac zeli da Georg umre zato sto je zao.

Prica ocigledno nema mnogo veze sa realnoscu, sem ako ne prepostavimo da su svi ucesnici ludi. Sa druge strane, prica je mnogo logicnija nego sto su obocno snovi a ocigledno je i naracija vodjena dosledno u pravcu klimaksa, sto nije slučaj sa snom. Sam pocetak, sa detaljnim pretstavljanjem prijateljevog socijalnod statusa u Peterborgu mogao bi sasvim da pripada nekopj realistickoj prici. U stvari, tek kad Georg pocne da otkriva razloge sto ne pise drugu citalac uvidja da to nema razumski kvalitet. To su vise razlozi koje neka osoba trazi kad hoce da blokira nesto drugo kod sebe ili neki pseudorazlozi koji cesto figuriraju u snu. Georg vise voli da mu prica o banalnostima nego da mu prizna da je veren. Tako mi saznajemo polako o njegovojoj cudnoj prirodi. Takodje i kada G. kaze verenici da bi prijatelj bio vrlo pogodjen kad bi ga oni pozvali na svadbu. Verenica, i to je sad momenat najvece neobicenosti, kaze da ako ima takve prijatelje on nikada ne bi ni trebalo da se veri!

On sto je sustina Kafkinog prosedea je to da se nijedan od ovih momenata ne objasnjava, daje se samo neposredno kroz razmisljanja ili govor likova. Tako to ostaje samo deo sanjanog sveta, bez obzira na vrlo osenceni klimaks. Mnogi tumaci su pokusali da

procitaju ovu pricu kao da je G. jedna Kafkina licnost – javna, otvorena..., a misteriozni priatelj ona njegova unutrasnja, tajna, izolovana priroda. Takodje, i u drugim psiholoskim kljucima. Mozda je prikazano i Kafkino dvoumljenje izmedju braka i pisanja. Zabранa i osuda braka od strane oca dopire onda duboko iz autorovog nesvesnog. Ako se posveti braku, gubi sopstvenu sustinu i pravu sansu za takvo paradoksalno spasenje. Ako se posveti pisanju takodje ce ga pratiti veciti **OSECAJ KRIVICE**. Tako to osecanje postaje neizbezno i to ostaje topos citavog Kafkinog stvaralastva. Svest o vecnoj krivici. Otac je po tom kljucu predstavnik onog bozanskog na ovom svetu. Otac mu nalaze da raskine vencanje, time ga spasava og kjerkegorijanskog greha, ali on ga, paradoksalno, i osudjuje za to. Prijatelj je i veza izmedju njega i oca – pisanje je onda veza izmedju njega i Oca. Taj bozanski otac otpocinje kafkijansko beskrajno sudjenje, proces. Otac ga optuzuje za dijabolicnu prirodu i osudjuje na smrt. On je dijabolican zato sto je beskrajno kriv (kako kaze otac, zato sto je do sada samo spozanavao sebe a ne i svet spolja) i vise nista ne moze da uradi sem da, kao i Gregor Samsa, prihvati smirenog samostrebljenje. Junak je mrtav, ali *pisac* (onaj deo njegovog bica za koji je Kafka mislio da je neunistiv) nastavlja da zivi – da nije toga mi ne bismo imali pricu – i nastavlja da belezi njegovu beskrajnu degradaciju.

Najbitniji Kafkin izum su pojedine sifre, kodovi koje sadrzi sam tekst i koji nam omogucavaju da se uzdugnemo s jednog nivoa razumevanja ne drugi, koji rasciscava stvari. Ovde je to izraz « *izdati druga* » koji izgovara otac. To izdajstvo tera nas da razmisljamo o ovom ponudjenom interpretativmom modelu. Dalje, otac za druga kaze da “on zna sve i to hiljadu puta bolje” a to ima veze sa kasnjim Inkvizitorom iz Kjerkegorove vizije, otkrivalac istine kakav samo pisac i njemu moze biti. Isto tako, ocev napad na Georgove seksualne apetite odgovara recima svestenika iz Procesa, kojima ovaj osudjuje Jozefa K. za to sto trazi mnogo pomoc od zena. Ta misao je konstanta za Kafku, ona koja ga konstantno deli izmedju spiritualne borbe predstavljene njegovim pisanjem i zadovoljenja koje trazi i od koga se plasi u vezi sa drugim polom.

Mozemo reci da od priповетке *Presuda pocinje zapravo jezgro Kafkinog priovedackog opusa*. Sada cemno pokusati da damo sistematizaciju njegoivih tema i tehnickih postupaka vaznu i za romane, zasnovano na opseznoj studiji Wilhelma Emricha.

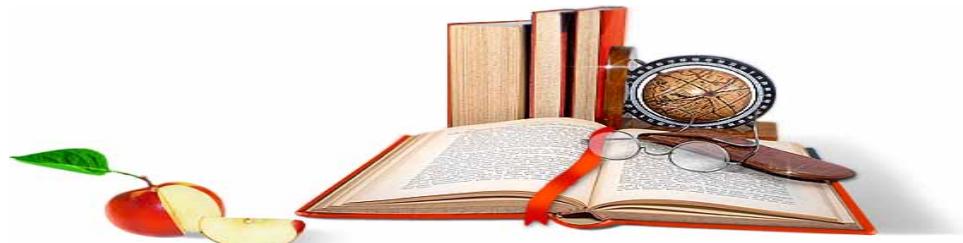
Kafkina borba izmedju zakona i rastakanja granica. Potiskivanje istine i koncept krivice.

Borba je vazan pojam Kafkine umetnosti. Svi njegovi junaci se bore protiv nemogucnosti da stvarnost postane jasna i saznatljiva. U prici *Opis bitke*, jednoj od ranih, junak spoznaje da je « nemoguce ziveti dalje », jer od onog momenta kad zivot otkrije sve svoje mogucnosti, celina egzistencije se nalazi ugrozena, jer ne postoji nikakav determinisuci zakon koji se moze saznati. Jer, zakon je bio moguc jos samo iz finitnog, ogranicenog centra, ugla gledanja, iako je to bio jos samo popjavni, lazni zakon. Junak pocinje da se

**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI, DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com